

Recenzja

Dorobku naukowego dra Jakuba Chyckiego w związku z postępowaniem o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej.

Pan dr Jakub Chycki ukończył w 2007 roku studia na Wydziale Wychowania Fizycznego – kierunek wychowanie fizyczne i edukacja obronna, Akademii Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach, na podstawie pracy magisterskiej pt.: Wpływ suplementacji arginina i ornityna na poziom hormonu wzrostu u aktywnych fizycznie mężczyzn (promotor: prof. dr hab. Adam Zajęc). Badania w tym zakresie kontynuował formalnie od 2012 roku, kiedy to podjął pracę, jako asystent, w Katedrze Teorii i Praktyki Sportu macierzystej uczelni. Efektem było napisanie pod kierunkiem prof. dr hab. Adama Zajęc pracy doktorskiej pt.: Zmiana parametrów fizjologicznych i morfologicznych w aspekcie kuracji hormonem wzrostu i testosteronem oraz suplementacji arginina i saponinami steroidowymi u mężczyzn w średnim wieku. Ukończył następnie studia podyplomowe w zakresie biologii molekularnej na Wydziale Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. W Katedrze kontynuował działalność naukowo – dydaktyczną, jako adiunkt od 2018 roku. Jest istotne w obszarze badań nauk o kulturze fizycznej, że równolegle utrzymywał kontakty z praktyką sportu, pełniąc liczne funkcje doradcze, eksperckie i trenerskie w procesie przygotowywania zawodników wysokiej klasy do walki sportowej. Można zatem przyjąć, że ta działalność metodyczno-praktyczna stanowiła podłoże, inspirację i motywację do podejmowanej pracy naukowej, konsekwentnie dotyczącej w głównej mierze mechanizmów wieloaspektowej i wielopoziomowej adaptacji organizmu człowieka, sportowca do wysiłków o różnym charakterze i różnej intensywności. Już wstępna, ogólna charakterystyka Kandydata wskazuje na Jego niezaprzeczalny potencjał, jako naukowca posiadającego zdolność do projektowania i prowadzenia oryginalnych badań na rzecz rozpoznawania wybranych uwarunkowań funkcjonowania organizmu człowieka w aktywności fizycznej oraz tworzenia programów interwencyjnych optymalizujących jego przebieg.

Główne osiągnięcie naukowe

W rozwoju naukowym Kandydata dostrzega się tematyczną konsekwencję od początku Jego działalności, wyznaczoną już problematyką pracy magisterskiej i kontynuowaną w kolejnych latach prowadzących do napisania dysertacji doktorskiej. Niewątpliwie sprzyjającą okolicznością dla działalności badawczej na tym polu był stały własny rozwój i osiągnięcie przywileju pracy w dobrym merytorycznie i metodologicznie, dobrze zorganizowanym i kierowanym zespole badawczym. Istotny był także fakt podjęcia i ukończenia studiów podyplomowych w zakresie biologii molekularnej, pogłębiających wiedzę i inspirujących do skoncentrowania się na związkach między strategiami nawodnienia i suplementacji wspierających wydolność beztlenową sportowców.

W obszernym, dobrym „wykładowym” wprowadzeniu do tego zagadnienia, jasno zaznaczone zostały istniejące luki poznawcze, których próby wypełnienia w aspektach naukowym i praktycznym, czynią badania w tym obszarze, jako w pełni uzasadnione.

Wyniki podjętych kilkuletnich badań zaprezentowane zostały przez Kandydata, jako osiągnięcie naukowe, zamieszczone w ramach jednotematycznego cyklu oryginalnych prac, zatytułowanego: „Wpływ wybranych strategii nawodnienia i suplementacji wodorowęglanami na wydolność beztlenową i sprawność poznawczą sportowców”.

We wskazanym cyklu publikacji wymienia cztery następujące prace:

P-1. Jakub Chycki, Artur Gołaś, Mateusz Halz, Adam Maszczyk, Michał Toborek, Adam Zając. “Chronic ingestion of sodium and potassium bicarbonate, with potassium, magnesium and calcium citrate improves anaerobic performance in elite soccer players”. *Nutrients*, 2018,10, nr 11, s. 1-12. [IF = 4.171; MNiSW = 35 pkt.].

P-2. Jakub Chycki, Anna Kurylas, Adam Maszczyk, Artur Gołaś, Adam Zając. „Alkaline water improves exercise-induced metabolic acidosis and enhances anaerobic exercise performance in combat sport athletes”. *PLoS One*, 2018, 13, nr 11, s. 1-10. [IF = 2.776; MNiSW = 40 pkt.].

P-3. Jakub Chycki, Maciej Kostrzewa, Adam Maszczyk, Adam Zając. “Chronic Ingestion of Bicarbonate-Rich Water Improves Anaerobic Performance in Hypohydrated Elite Judo Athletes: A Pilot Study”. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2021,18, nr 9, s. 1-12. [IF = 2.849; MNiSW = 70 pkt.].

P-4. Jakub Chycki, Adam Zając, Michał Toborek “Bicarbonate supplementation via lactate efflux improves anaerobic and cognitive performance in elite combat sport athletes”. *BIOLOGY OF SPORT*, 2021,38(4), 545-553. [IF = 2.000; MNiSW = 70 pkt.].

Sumaryczna wartość punktowa powyższego cyklu prac wyniosła: IF = 11.796; MNiSW = 215 pkt.

Są to prace zespołowe, przygotowane w języku angielskim i opublikowane w uznawanych czasopismach naukowych. Dr Jakub Chycki jest w nich każdorazowo pierwszym autorem a wkład Jego pracy jest decydujący o ostatecznym efekcie poznawczym i publikacyjnym. Formalne tego potwierdzenie znajduje się w przedstawionych do recenzji materiałach.

Opublikowane zostały w latach 2018 – dwie prace i 2021 – 2 prace, stanowiąc istotny efekt konsekwentnej, spójnej i w tym okresie widocznie wzmożonej działalności naukowej.

W zaprezentowanych badaniach określone zostały następujące główne cele: - ocena wpływu suplementacji wodorowęglanem sodu i potasu na wybrane wskaźniki wydolności anaerobowej sportowców; - weryfikacja wpływu wody o wysokiej zawartości wodorowęglanów na potencjał buforowy oraz sprawność beztlenowych szlaków metabolicznych u sportowców w warunkach nawodnienia i po odwodnieniu indukowanym wysiłkiem fizycznym; - ocena wpływu suplementacji wodorowęglanem sodu na prawność poznawczą sportowców.

W ich świetle recenzent zapoznał się z treścią tych prac, uwagę kierując na ich walory poznawcze a także ewentualne znaczenie praktyczne – szczególnie w sporcie, co zapowiadał w początkowych deklaracjach Autor.

W pierwszej pracy (P-1), jako cel przyjęto ocenę wpływu 9-dniowej suplementacji dwuwęglanem sodu i potasu, oraz minerałami: cytrynianem potasu i magnezu oraz cytrynianem wapnia i fosforanem wapnia, na wydolność beztlenową wysoko wytrenowanych piłkarzy nożnych.

Uzyskane wyniki pozwoliły na konkluzję, że zastosowane procedury interwencji wpłynęły znacząco na poprawę wydolności anaerobowej piłkarzy nożnych i wyniki specyficznego testu biegowego. Suplementacja wpłynęła na istotny statystycznie wzrost spoczynkowych wartości pH krwi oraz spoczynkowego stężenia HCO_3 . Poprawa pojemności buforowej wiązała się z istotnie wyższym powysiłkowym stężeniem mleczanu w grupie eksperymentalnej. Sformułowano także sugestię, że zaprezentowany w pracy protokół suplementacji zalecić można sportowcom przed zawodami lub okresami treningu o wysokiej intensywności, w celu poprawy wydolności anaerobowej.

Celem drugiej publikacji (P-2) była ocena wpływu wody alkalicznej na zmianę wartości pH krwi i pH moczu u wysoko wytrenowanych zawodników sportów walki. Zmierzano do weryfikacji znaczenia picia wody alkalicznej w statucie nawodnienia a także sprawdzenia, czy potencjalna alkalizacja środowiska ustroju wpłynie na wydolność anaerobową identyfikowaną protokołem dwóch podwójnych testów Wingate (dla kończyn dolnych i górnych).

Wyniki uzyskane w tej pracy pozwoliły na częściowe potwierdzenie przyjętej hipotezy – woda alkaliczna zwiększa pojemność buforową i korzystnie wpływa na stan nawodnienia sportowców. Konsekwencją tego była uzasadniona opinia, że przy uwzględnieniu wpływu nieskompensowanej utraty wody podczas aktywności fizycznej na zdolności wysiłkowe sportowców, codzienne spożycie 3-4 litrów silnie alkalicznej, zmineralizowanej wody, może stanowić skuteczną strategię dla nawodnienia i poprawy wydolności anaerobowej.

W kolejnym badaniu zmierzano do określenia wpływu chronicznego stosowania wody bogatej w wodorowęglany na wydolność anaerobową w stanie nawodnienia i po odwodnieniu indukowanym wysiłkiem fizycznym. Zakładano, że interwencja poprawi statut nawodnienia sportowców a zastosowana wyższa dawka HCO₃⁻ korzystnie wpłynie na potencjał buforowy i zdolności wysiłkowe uczestników projektu.

Zaprezentowane wyniki pozwoliły na wskazanie korzyści wynikających ze stosowania wody o wysokiej zawartości wodorowęglanu i sodu a w aspekcie ograniczenia nieskompensowanej utraty wody podczas wysiłku fizycznego. Znacząca poprawa wybranych parametrów testu Wingate wyłącznie w stanie odwodnienia dokumentuje potencjalne znaczenie zastosowanej suplementacji w zjawisku „maskowania niekorzystnych skutków odwodnienia” w kontekście powtarzających się wysiłków o wysokiej intensywności.

Celem czwartej (P-4) publikacji była ocena wpływu wysiłków o wysokiej intensywności na sprawność poznawczą oraz sekrecję mleczanu, BDNF, kortyzolu, IGF-1, przed i po 21 dniach stosowania dwuwęglanu sodu.

Wykazano w tej pracy m.in., że brak istotnego związku między zmianami stężenia IGF-1 i BDNF a pamięcią operacyjną sugerować może, że powysiłkowa poprawa przepływu krwi w mózgu i wzrost stężenia mleczanu są dominującymi mechanizmami mogącymi korzystnie wpłynąć na sprawność poznawczą i testowaną pamięć roboczą u wytrenowanych zawodników sportów walki.

Całokształt badań realizowanych w ramach „osiągnięcia głównego” stanowi efekt wieloletniej działalności naukowej Kandydata dotyczącej czynników warunkujących efektywność mechanizmów wytwarzania energii, zaburzeń równowagi kwasowo-zasadowej oraz odwodnienia w warunkach wysiłku fizycznego. Badania były dość systematycznie i konsekwentnie rozwijane i pogłębiane w odniesieniu do różnych podmiotów badawczych. W prezentowanym cyklu zrealizowano je na przykładach i na potrzeby osób uprawiających sport wyczynowo a więc wykonujących niestandardową i wybitnie zindywidualizowaną aktywność fizyczną. To ambitny, odważny i potrzebny zamiar, szczególnie wobec wiedzy o ograniczeniach występujących w badaniach naukowych – stawiających dość kategorię wymogi proceduralne, wyznaczające zasady koniecznej „powtarzalności”. Tak więc,

uzyskiwane w tym środowisku wyniki, na ogół słabo poddają się wiarygodnym w budowaniu teorii uogólnieniom, stanowiąc wartościowe tworzywo głównie do stosowania i wykorzystywania w skonkretyzowanych, możliwie analogicznych sytuacjach. Dlatego tak ważną jest kwestia doboru adekwatnego podmiotu – badanych osób, ich liczby i jakościowego podobieństwa oraz zastosowania wiarygodnych metod i technik pomiarowych prowadzących do zebrania danych umożliwiających weryfikację stawianych hipotez i ostatecznie osiągnięcie jasno sformułowanego celu. Autor ma tego świadomość, widać to w staranności szczegółowego opisu stosowanych procedur, w decyzji o wyborze właściwej tu metody eksperymentu polegającego na wprowadzeniu zmiennych różnicujących badane podgrupy i sprawdzaniu ich oddziaływania w powtarzanych dwu, lub trzykrotnie terminach badań, weryfikującym wpływy autorskich interwencji. W stosowanych procedurach dostrzega się dążenie do niezbędnej tu standaryzacji warunków i sytuacji występujących między terminami badań. Wykazywana ostrożność i stosowane „zabezpieczenia” metodologiczne wyznaczają w możliwie wystarczającym stopniu wiarygodność prezentowanych wyników. Wydaje się jednak, że w przypadku badań prowadzonych na gruncie treningu sportowego istotne jest także – oprócz opisywanego np. sposobu żywienia uczestników eksperymentu – konkretne odniesienie się do zrealizowanych obciążeń treningowych przez poszczególnych badanych, które niewątpliwie wpływają (bo taki jest ich sens) na funkcjonalny stan organizmu opisywany fizjologicznymi parametrami. Trudno jest w takich badaniach ustalić zakres reaktywności badanych na zindywidualizowane bodźce treningowe (tu nie opisane) w połączeniu z innymi czynnikami interwencji. Dodatkowym zakłóceniem może być kwestia doboru „jednolitego” podmiotu badań, charakteryzującego się np. podobnym wiekiem (ten wymóg został w badaniach spełniony), oraz stażem treningowym kumulującym efekt treningowej adaptacji (tu opis w pracach jest dość ogólnikowy).

W istniejącej, przedstawionej sytuacji recenzent w pełni docenia trud podjętych działań i otrzymane efekty – wymagających merytorycznego, teoretycznego i metodologicznego przygotowania, świadomości i doświadczeń praktyki oraz zdolności i umiejętności organizacyjnych koniecznych w przypadku badań prowadzonych w środowisku sportu wyczynowego. Ich podłożem jest niewątpliwie „zbiorowa” mądrość zespołu badawczego, ufać jednak można, że cechy te mogą być przypisane indywidualnie Kandydatowi.

Ostatecznie uznać można, że założone cele cyklu zaprezentowanych prac zostały osiągnięte, wyniki są oryginalne, mają rzeczywistą wartość poznawczą a także praktyczną, co wyrażone zostało w następujących konkluzjach kończących opis prac i wskazujących najważniejsze autorskie osiągnięcia: 1/opracowanie propozycji skutecznych protokołów nawodnienia i poprawy potencjału buforowego sportowców, które mogą zostać zastosowane w warunkach treningowych i startowych; 2/opracowanie i wykorzystanie w protokole badań oryginalnych procedur, obejmujących protokoły odwadniania,

nawadniania, testy oceny sprawności poznawczej oraz formułowanie wniosków mogących stanowić rzetelne źródło wiedzy dla naukowców, trenerów i sportowców, rozważających wdrożenie prezentowanych w niniejszym cyklu strategii nawodnienia i suplementacji; 3/sformułowanie cennych z punktu widzenia naukowego i aplikacyjnego kierunków przyszłych badań naukowych; 4/opracowanie i wskazanie alternatywnej formy suplementacji wodorowęglanem sodu tj. wody o wysokiej zawartości wodorowęglanów, który ogranicza wystąpienie niepożądanych efektów ubocznych i optymalizuje nawodnienie; 5/wskazanie nowego, potencjalnego zastosowania dla suplementacji wodorowęglanem sodu w aspekcie wpływu na poprawę sprawności poznawczej.

Biorąc pod uwagę przytoczone okoliczności oceniam prezentowany cykl artykułów pt. :Wpływ wybranych strategii nawodnienia i suplementacji wodorowęglanami na wydolność beztlenową i sprawność poznawczą sportowców, jako oryginalne i wystarczające osiągnięcie Pana Doktora Jakuba Chyckiego, stanowiące wypełnienie podstawowego warunku w staraniach o stopień naukowy doktora habilitowanego.

Pozostałe osiągnięcia naukowe

Prezentowane wcześniej prace naukowe, ujęte jako „główne osiągnięcie” stanowiły intencjonalnie zaprojektowany cykl badań, stanowiący swoiste zwieńczenie całokształtu działalności naukowej dra Jakuba Chyckiego. Jej charakterystyka, dotycząca okresu „po uzyskaniu stopnia doktora nauk o kulturze fizycznej” przedstawiona została w trzech następujących grupach zagadnień:

1. Neuroendokrynne i metaboliczne aspekty wysiłku fizycznego
2. Trening i terapia w warunkach hipoksji normobarycznej
3. Molekularne podstawy indywidualizacji treningu.

Efekty naukowe z pierwszej grupy zagadnień przedstawiono na przykładzie trzech prac opublikowanych w *Annals of Agricultural and Environmental Medicine*,2014, (piąty autor); *Endocrine Connections*,2019, (pierwszy autor); *Journal of Sport Sciences and Medicine*,2016, (trzeci autor). Łączna wartość punktowa wynosiła IF=3.718 oraz MNiSW =132. W tej grupie prac wykazano m.in., że łączona 12-tygodniowa terapia hormonem wzrostu i testosteronem wpłynęła na istotną poprawę parametrów wydolności tlenowej i beztlenowej, wykazano także korzystne zmiany w profilu lipidowym. Terapia ta zastosowana u mężczyzn w średnim wieku okazała się czynnikiem przyspieszającym korzystne zmiany w badanych wskaźnikach sprawności i zdrowia.

Przykładem efektów drugiej grupy zagadnień były dwie prace opublikowane w Monatshefte für Chemie, 2019, (drugi autor); Journal of Human Kinetics, 2016, (pierwszy autor). Wartość punktowa tych prac to IF=2.147 oraz 55 pkt MNiSW. Rezultaty prowadzonych badań pozwoliły na stwierdzenie m.in., że w wyniku 6-tygodniowego treningu oporowego w hipoksji normobarycznej terapii, nastąpił istotny statystycznie wzrost IGF-1 oraz beztłuszczowej masy ciała, co wskazuje na znaczenie i rolę szlaków sygnałowych regulowanych przez IGF-1 w procesie hipertrofii mięśniowej.

W trzecim wyodrębnionym obszarze badawczym przedstawiono sześć prac opublikowanych w Biology of Sport, 2017 (ósmi autor); Journal of Human Kinetics, 2019 (trzeci autor) i 2020 (siódmy autor); Journal of Strength and Conditioning Research, 2019, (osiemnasty autor); Journal of Sports Science and Medicine, 2019, (dziewiąty autor); International Journal of Molecular Sciences, 2020, (czwarty autor). Łączna wartość prac IF=12.663 oraz 640 pkt. MNiSW. Prace te dotyczyły molekularnych markerów, które w opinii autorów mogą być – w sposób wykazywany i udokumentowany – zastosowane w procesie programowania indywidualizowanego treningu i terapii. Na tej podstawie sformułowano także refleksję, że badanie związku między molekularną a fizjologiczną odpowiedzią na czynnik wysiłkowy i uzyskiwane rezultaty, dają według Kandydata uzasadnioną nadzieję, co do rozwoju wiedzy i narzędzi z zakresu nauk o kulturze fizycznej i zdrowiu.

Zakres tematyczny dorobku naukowego Kandydata wskazuje na stały rozwój i pogłębianie zainteresowań i wiedzy, co w sumie daje mu ważne miejsce w dobrym, twórczym zespole badawczym. Wskazuje to także na wysoką umiejętność współpracy, tak ważną obecnie w skutecznym działaniu w obszarze badań naukowych. W tym przełomowym dla Kandydata momencie kariery akademickiej ważne jest częstsze podejmowanie roli lidera - bo taką rolę powinien pełnić doktor habilitowany w działalności akademickiej. Formuła prac z grupy „osiągnięcia głównego”, wskazuje na uruchamianie wskazywanego wcześniej w recenzji potencjału naukowego w dalszym, bardziej dynamicznym, autorskim podejmowaniu zadań naukowych, może szczególnie na gruncie sportu, gdzie Kandydat wydaje się mieć właściwe i potrzebne kompetencje naukowe i metodyczne.

Dorobek naukowy Pana dra Jakuba Chyckiego w ujęciu punktowym opisany został w dokumencie sporządzonym przez Bibliotekę Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach, pod nazwą „Wykaz dorobku naukowego w układzie chronologicznym, Dr Jakub Chycki”. Jest to Załącznik nr 5 do Autoreferatu. Wynika z niego, że Kandydat jest autorem 19 prac oryginalnych opublikowanych w czasopiśmie posiadających „impact factor” (siedmiokrotnie jest pierwszym autorem) oraz czterech publikacji w innych czasopiśmie (pierwszym autorem jest w jednej pracy). Jest ponadto współautorem trzech rozdziałów w monografiach (pierwszy autor w jednej pracy). Łączna punktacja przedstawionego dorobku naukowego wynosi: IF=48.736, MNiSW=1480 pkt. Liczba cytowani na dzień

07.05.2021 wynosiła: baza Scopus – liczba cytowani ogółem: 89, bez autocytowań: 93, Indeks Hirscha: 7; baza Web of Science – liczba cytowani ogółem: 94, bez autocytowań: 89, Indeks Hirscha:7.

Przedstawiona prezentacja i opis prac naukowych dokumentuje drogę rozwoju Kandydata, intensywniejszą w ostatnich latach – od 2018 roku i stałe dążenie do stawiania i rozwiązywania zadań naukowych dotyczących „obrazowania i uzasadniania mechanizmów adaptacyjnych powysiłkowymi zmianami wybranych markerów metabolicznych i molekularnych”. Tu zaczęła się prawdopodobnie ujawniać koncepcja badań autorskich prowadzących do "głównego osiągnięcia naukowego". W tym też okresie działalności zauważyć można relatywnie wysoką skuteczność „punktową” publikowanych prac, co w sumie stanowi podstawę formalną do uznania ich wartości i oryginalności w naukach o kulturze fizycznej. W opinii recenzenta stanowi to uzasadnienie dla wsparcia wniosku o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego dr. Jakubowi Chyckiemu.

Działalność w środowisku naukowym, dydaktycznym i sportowym.

Podejmowanie problemów naukowych, ich realizacja, porządkowanie wyników, prezentacja publikacyjna i w bezpośrednim przekazie konferencyjnym – to elementy procesu, którego skuteczność determinowana jest wieloma czynnikami, pośród których w karierze akademickiej szczególne znaczenie mają krajowe i zagraniczne kontakty między naukowcami, prowadzące często do organizacji, projektowania i wspólnego prowadzenia prac badawczych. Kandydat wykazuje w autoreferacie właściwie jeden, od razu można orzec, bardzo atrakcyjny i owocny, trwający trzy tygodnie staż na Uniwersytecie w Miami, Miller School of Medicine na Wydziale Biochemii i Biologii Molekularnej (2019). Warto zaznaczyć prawdopodobną spójność obszaru poznawczego z problematyką studiów podyplomowych w zakresie Biologii Molekularnej ukończonych przez Kandydata w 2016 roku. Dało to zapewne teoretyczną podstawę do podejmowania zadań stażowych umożliwiających prowadzenie i podsumowanie wspólnego projektu badań nad wpływem stosowania dwuwęglanu sodu, magnezu i wapnia na wydolność anaerobową sportowców. Wyniki tych prac zaliczone zostały m.in. do „głównego osiągnięcia naukowego” Habilitanta. Konsekwencją tego stażu naukowego jest także przygotowywanie następnych prac „prezentujących wpływ wysiłku fizycznego o wysokiej intensywności na mechanizm uwalniania mleczanu, neurotroficznego czynnika pochodzenia mózgowego (BDNF), noradrenaliny, insulinopodobnego czynnika wzrostu (IGF-1) i kortyzolu w kontekście poprawy sprawności poznawczej”. Wydaje się, że jest to obiecująca droga do tworzenia kolejnych, oryginalnych prac o wysokiej jakości a z czasem i praktycznej użyteczności, także w sporcie. W aspekcie metodycznym ważne są wielokrotne krajowe i zagraniczne „wizyty studyjne i staże szkoleniowe (odbywane m.in. w Las Vegas, Frisco, Nowym Jorku) związane z obozami

przygotowawczymi pięściarzy zawodowych, podczas których Kandydat wykonywał zadania, łącząc pracę trenerską, badawczą i diagnostyczną. W zakresie kontaktów naukowo-metodycznych wykazuje współpracę z Uniwersytetem Karola w Pradze, Wydział Wychowania Fizycznego i Sportu, Zakład Gier Zespołowych.

Zaangażowanie badawczo-organizacyjne przejawiało się w uczestniczeniu w ośmiu projektach badawczych, których problematyka wiązała się bezpośrednio, lub pośrednio z głównymi Jego zainteresowaniami i kompetencjami. W ukończonym projekcie Miniatura 15 NCN (2019) pełnił funkcję kierownika, w innych, aktualnie realizowanych jest pomysłodawcą, kierownikiem, lub członkiem.

Wyrazem gromadzonego doświadczenia akademickiego jest powierzenie mu recenzji w czasopismach naukowych. Kandydat wykazuje tu dziewięć wykonanych przez siebie recenzji publikacji lokowanych w czasopismach z listy Journal Citation Report, np.: Nutriens, Journal of Human Kinetics, Applied Sciences.

Ważną składową działalnością badawczej jest bezpośrednio przekazywanie uzyskiwanych wyników badań w „żywej” konfrontacji merytorycznej z innymi badaczami oraz praktykami w danej dziedzinie.

Kandydat wykazuje tu uczestnictwo w jednym międzynarodowym kongresie naukowym w Bukareszcie, podczas którego zespół, w którym funkcjonuje przedstawił trzy opracowania, z tego w jednym przypadku J. Chycki był pierwszym autorem (2016). Odnotować można także dwa indywidualne wystąpienia: podczas kongresu dietetyki i treningu (Poznań 2018) i podczas konferencji dotyczącej sportów walki (Warszawa 2018). Przedstawione dane wskazują na dość szczupłą aktywność konferencyjną, popularyzatorską, zwłaszcza wobec dysponowania interesującymi, atrakcyjnymi wynikami badań naukowych, które powinny znajdować się w obiegu informacyjnym teorii, metodyki i praktyki. Inną tego typu płaszczyzną byłaby zwiększona aktywność pisarska, kierowana do szerokiego środowiska odbiorców, co zwiększyć może szansę na praktyczne zastosowania wyników badań.

Na gruncie uczelni wykazywał Kandydat podstawową aktywność dydaktyczną, związana z doskonaleniem i realizacją przedmiotów: teoria sportu, teoria treningu sportowego, monitorowanie treningu sportowego, fitness ćwiczenia siłowe, trener personalny, dietetyczne i suplementacyjne wspomaganie w sporcie i rekreacji. W latach 2017-2020 był promotorem ośmiu prac licencjackich i magisterskich, których tematyka dotyczyła „szeroko rozumianych aspektów treningu sportowego”. Aktualnie pełni funkcje promotora pomocniczego w rozprawie doktorskiej dotyczącej wpływu wysiłku anaerobowego na stężenie markerów stanu zapalnego i wybrane hormony u młodych i starszych mężczyzn (promotor: prof. dr hab. Andrzej Małecki).

Dr Jakub Chycki dwukrotnie otrzymywał Indywidualną Nagrodę Rektora I stopnia za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne (2018/2019 i 2019/2020).

Konkluzja

Analiza przedstawionej dokumentacji dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, w którym centralne miejsce zajmuje główne osiągnięcie naukowe zatytułowane „Wpływ wybranych strategii nawodnienia i suplementacji wodorowęglanami na wydolność beztlenową i sprawność poznawczą sportowców” pozwala na wyrażenie pozytywnej opinii dokonań Pana doktora Jakuba Chyckiego szczególnie w obszarze naukowym, a także w pozostałych. W tej sytuacji uznaję ostatecznie, że **spełnia on wymogi stawiane samodzielnyim nauczycielom akademickim, związane z nadaniem stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej, określone w art.219 ust.1 pkt.2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r.**

Zwracam się więc do Wysokiego Senatu Akademii Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach z wnioskiem o kontynuowanie procedur związanych z postępowaniem habilitacyjnym doktora Jakuba Chyckiego.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "R. Szwed". The signature is written in a cursive, flowing style with some loops and flourishes.